

โรคหลอดเลือดหัวใจโคโรนารีเป็นภาวะชุกเฉินที่เป็นสาเหตุทำให้ผู้ป่วยเสียชีวิตมาก เป็นอันดับต้น ๆ ของประเทศไทยในปัจจุบันแนวทางการรักษาได้เปลี่ยนแปลงไปอย่างมากทำให้ ประสิทธิภาพในการดูแลผู้ป่วยดีขึ้น โดยให้ความสำคัญในการวินิจฉัยและการให้การรักษาโดยการ เปิดหลอดเลือดหัวใจอย่างรวดเร็วเพื่อลดการตายของกล้ามเนื้อหัวใจ การศึกษาเชิงพัฒนาครั้งนี้มี วัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกในการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการส่วนหัวใจร่วมกับการทำ หัดการตัดแต่งหลอดเลือดหัวใจ โรงพยาบาลเชียงใหม่ราม เลือกกลุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง ประกอบด้วย 2 กลุ่ม ได้แก่ กลุ่มผู้เชี่ยวชาญและกลุ่มผู้มีส่วนเกี่ยวข้องที่ปฏิบัติงานในการดูแลผู้ป่วย ตั้งแต่เริ่มรับการรักษาจนกระทั่งจำหน่ายออกจากโรงพยาบาล โดยประยุกต์ใช้กรอบแนวคิด การพัฒนาแนวปฏิบัติทางคลินิกของสถาบันวิจัยการแพทย์และสุขภาพแห่งชาติประเทศไทยเดีย (NHMRC, 1998) ซึ่งประกอบด้วย 7 ขั้นตอน ได้แก่ 1) กำหนดความต้องการและขอบเขตของปัญหา 2) กำหนดทีมยกร่างจากสหสาขาวิชาชีพ 3) กำหนดวัตถุประสงค์และเป้าหมาย 4) กำหนดผลลัพธ์ ทางสุขภาพ 5) ทบทวนหลักฐานทางวิทยาศาสตร์ 6) เผยแพร่และนำไปปฏิบัติ 7) ประเมินผลและ ปรับปรุงแก้ไขนำไปทดลองใช้ในกลุ่มผู้ป่วยกล้ามเนื้อหัวใจตายเฉียบพลันที่มีส่วน ST ยกสูงขึ้น และศึกษาความเป็นไปได้ในการใช้แนวปฏิบัติทางคลินิกในการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับการส่วนหัวใจ ร่วมกับการทำหัดการตัดแต่งหลอดเลือดหัวใจแนวปฏิบัติประกอบด้วย 3 ระยะ ได้แก่ ระยะก่อนทำหัดการ ระยะระหว่างทำหัดการ และระยะหลังทำหัดการ โดยใช้แบบสำรวจ ความคิดเห็นเกี่ยวกับความเป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกในการดูแลผู้ป่วยที่ได้รับ การส่วนหัวใจร่วมกับการทำหัดการตัดแต่งหลอดเลือดหัวใจไปใช้จากกลุ่มผู้ทดลองใช้แนวปฏิบัติ

ผลการศึกษาได้แนวปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจสอบหัวใจและการทำหัดการตัดแต่ง หลอดเลือดหัวใจทั้งหมด 19 ข้อ ประกอบด้วย 3 ระยะ โดยแบ่งเป็น ระยะก่อนทำหัดการจำนวน 6 ข้อ ระยะระหว่างการทำหัดการจำนวน 6 ข้อ และในระยะหลังการทำหัดการมี 7 ข้อ และมีความ เป็นไปได้ในการนำแนวปฏิบัติทางคลินิกในการตรวจสอบหัวใจและการทำหัดการตัดแต่ง หลอดเลือดหัวใจไปใช้ทั้งระยะก่อนทำหัดการ ระหว่างการทำหัดการและในระยะหลัง ทำหัดการ มีข้อเสนอแนะว่าควรนำแนวปฏิบัติทางคลินิกไปใช้อย่างต่อเนื่องและมีการปรับปรุง อย่างสม่ำเสมอเพื่อให้ได้แนวปฏิบัติทางคลินิกที่เหมาะสมต่อไป

Coronary artery heart disease is an emergency of major serious cause of many death in Thailand. The treatment at present for been dramatic charged that providing the effectiveness in better caring. Caring for the patient focus on the significance of diagnosis and prompt opening of coronary artery in order to decrease the myocardial injury. This developmental study aimed to develop a clinical practice guidelines for caring of patients undergoing cardiac catheterization with coronary intervention in Chiang Mai Ram Hospital. The sample was selected by purposive sampling and consisted of two groups. A group included a panel of experts and group nurses who caring for coronary artery disease patients since admission to discharge. The guidelines was applied using the framework of A Guide to the Development, Implement and Evaluation of Clinical Practice Guidelines by the National Health and Research Council, Australia. It is consisted of 7 categories are 1) define topic/issue 2) convene multi-disciplinary committee to develop guidelines 3) develop healthcare question 4) determine healthcare outcome 5) systematic reviews 6) disseminate and implement guidelines 7) maintain, evaluate and update guidelines. The clinical practice guidelines was implemented in 10 acute ST elevation myocardial infarction patients, testing for feasibility and applicability by physicians and nurses in Chiang Mai Ram Hospital.

The results of the study revealed that the clinical practice guidelines for caring of patients undergoing cardiac catheterization with coronary intervention consisted of 3 categories, and 19 items. There were 6 items with caring before intervention, 6 items during intervention, and 7 items with caring after intervention. The clinical practice guidelines were feasible, therefore, this study suggested that the clinical practice guidelines should be used in caring for caring of patients undergoing cardiac catheterization with coronary intervention and regular revision is needed to obtain a suitable clinical practice guidelines.